

Тази книга е издадена със средствата на "Булфизика" ЕООД при СФБ, 1126 София, бул. "Джеймс Баучер" 5, тел. 62 76 60, за контакти - вторник и четвъртък от 16 до 17 часа.

Основна задача на "Булфизика" е да подпомага и развива научните изследвания, техническите разработки, издателствата, учебно-методичната, популяризаторската и всички други дейности на Съюза на физиците в България, както и на всички членове на физическата общност, имащи стопански характер или начин на извършване.

НА
ФИЗИКАТА

СТР. 2

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

ГЛАВЕН РЕДАКТОР

проф. д.ф.н. Н. Балабанов

доц. Ан. Пеева

ст.н.с.к.ф.н. В. Илиева

доц. к.ф.н. Л. Вацкичев

ст.н.с.к.п.н. М. Велева -

отговорен секретар

ст.н.с.д.ф.н. Н. Ахабабян

гл.ас. Р. Попиц

лит. редактор Ад. Странджева

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1126 София

бул. "Джеймс Баучер" 5

тел.: 62 76.60

СТО ГОДИНИ РЕНТГЕНОВИ ЛЪЧИ ВИЛХЕЛМ КОНРАД РЪОНТГЕН (1845 - 1923)

Леон Митрани

Конрад Ръонтген

Ако си представим, че г-н Вилхелм Ръонтген би кандидатствал по наше време за доцент, например в Плевенския университет, той съсем сигурно щеше да пропадне. По много причини. Преди всичко той е бил човек без приятели и връзки. Не е имал приятели, защото нито е играл карти, нито е обичал много бирата, нито е имал обичая да ходи на гости и да кани гости. Наистина, при първото му кандидатстване за доцент го е покровителствал много известният и влиятелен професор Кунд, с акустичната тръба, с когото и до днес се забавляват поумните наши студенти. Но една, дори и могъща подкрепа, не е достатъчна у нас.

Втората причина, поради която г-н Ръонтген би пропаднал още в специализирания научен съвет, е, че той е работил неимоверно много. Бил е нещо като работохолик. Цялото си време прекарвал в лабораторията, като повтарял до умопомрачение всеки опит. Единственото му развлечение било да отиде на разходка в планината. Човек, който работи толкова, не се ползва с много симпатии у нас, пък и не само у нас.

Някои членове на специализирания научен съвет сигурно щяха да се заядат, че в неговите публикации почти няма формули. Веднага щяха да кажат, че той на владее теорията и се занимава с чист емпиризъм.

Г-н Ръонтген е имал тежък характер, не е обичал да се шегува, бил е много стриктен в изискванията си към хората и изобщо не бил особено привлекателна фигура дори и за строгите изисквания на колегите от бранша. Може да не е справедливо, но хората с открит, весел характер биват приемани по-радушно от обществото, отколкото тези с тежък, затворен характер. И това си има значение, когато се гласува тайно и се пуска решаващата бюлетинка. Наистина, г-н Ръонтген е бил с много приятен външен вид: висок, строен, с много правилни черти на лицето, отразяващи произхода му

Л. Митрани, проф., д.псих.н.

Том XVIII
1995 година
Книжка 1/51

СТР. 3